

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Hana Macková: *Fenomén migrace z afrických zemí do zemí EU*

Hana Macková si pro svoji diplomovou práci vybrala téma migrace z afrických zemí do zemí EU, které je stále velmi aktuální a nosné, protože výběr tématu hodnotím kladně a obdobně vnímám i jeho zpracování autorkou.

Práce má logickou strukturu – začíná teoreticko-metodologickou částí, kde autorka nejprve seznamuje čtenáře s použitými metodami, definicemi základním pojmů a migračními teoriemi, přičemž důraz klade na teorii push a pull faktorů, ze které ve své práci vychází. Následuje kontextuální část, ve které se autorka zabývá historií africké migrace i její současnou podobou, včetně dle autorky nejdůležitějších push faktorů, jež se zaměřují na široce pojímanou kvalitu života v rámci zkoumaných zemích (Eritrea, Mali, Gambie, Nigérie a Somálsko), vybraných logicky na základě kritéria podílu na celkové migraci z Afriky do Evropy. Poslední částí je pak analýza, kde za pomoci korelační analýzy vyhodnocuje příčiny migrace.

Cílem práce je, jak naznačeno výše, zjistit, jaké faktory vedou k migraci z Afriky do Evropy a jak je tato migrace strukturovaná, tj. jaký je podíl uprchlíků a ekonomických migrantů. Ačkoliv je autorčino zaměření se pouze na push faktory diskutabilní vzhledem ke koherenci celé teorie, oceňuji autorčinu snahu o ospravedlnění tohoto kroku. Na základě korelační analýzy pak autorka dochází k závěru, že nejdůležitějším faktorem je celková stabilita státu (měřená skrze Fragile State Index), míra svobody (svoboda tisku) a ekonomická rozvinutost (HDP). Nutno dodat, že v práci mnohé velmi zajímavé faktory (např. válečné konflikty, klimatickou či demografickou situaci) nevyhodnocovala, ačkoliv tak slibovala v úvodu. Její přiznání v závěru, že tak neučinila vzhledem k nedostatečnosti dat sice působí „dušínovsky“, nicméně mohla místo toho dané faktory z úvodu zkrátka vymazat a čtenář by tak nepřišel o zklamání, že se o zmíněných faktorech nic nedozví (alespoň tedy ne přímo). V úvodu by rovněž mohla více rozebrat pokrytí problematiky v odborné literatuře. A abych dokončil kritickou pasáž, tak ještě poznamenám, že je text členěn na příliš mnoho úrovní (např. kapitola 1.2.2.2.1).

Domnívám se však, že pozitiva práce výrazně předčí tyto nedostatky. Vypíchl bych zejména jasné vytyčení zkoumaného problému, metody i teoretického zakotvení. Dále pak relativně vysoké množství pramenů a konečně snahu propojit výsledná zjištění s praxí („policy recommendation“), kterou projevuje v celkově zdařilém závěru.

Pro výše uvedené nemohu než **doporučit práci k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 30. 5. 2017

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.